

Соломія МОРОЗ

викладачка кафедри туризму
Львівський державний університет
фізичної культури імені Івана Боберського,
м. Львів, Україна

ЛІКУВАЛЬНО-ОЗДОРОВЧИЙ ТУРИЗМ ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ САНАТОРНО-КУРОРТНОГО ГОСПОДАРСТВА

Лікувально-оздоровчий туризм є одним із найбільш стійких туристичних ринків України. На сучасному етапі роль лікувально-оздоровчого туризму значно зростає у зв'язку із необхідністю лікування та оздоровлення великої частки населення України, яке потрапило під вплив негативних екологічних чинників та пандемії COVID-19. В Україні наявна розвинута мережа санаторно-курортних закладів, на базі яких надають лікувально-оздоровчі послуги населенню. Сьогодні туристична сфера характеризується глобальними тенденціями розвитку, активізацією туристичних потоків і швидкою диференціацією туристичного ринку, таким чином перетворюючи лікувально-оздоровчий туризм у перспективний напрям розвитку санаторно-курортного господарства.

Мета дослідження – обґрунтувати лікувально-оздоровчий туризм як перспективний напрям розвитку санаторно-курортного господарства.

На нашу думку, лікувально-оздоровчий туризм – це подорожі на курорти зі сприятливими природними умовами для лікування, оздоровлення, терапії та реабілітації конкретних захворювань.

Нерідко трапляється ототожнення термінів лікувальний та оздоровчий туризм у контексті лікувально-оздоровчого туризму, не враховують, що оздоровчий туризм є більш широким поняттям і містить оздоровлення, профілактику хво-

роб та запобігання їх виникненню хвороб за допомогою природних лікувальних чинників. Відмінності обох термінів подано в табл. 1.

Таблиця 1

Порівняння термінів лікувально-оздоровчий туризм та оздоровчий туризм

Лікувально-оздоровчий туризм	Оздоровчий туризм
Подорож із лікувальною метою	Подорож запобігання захворюванням
Передбачає лікування, терапію та реабілітацію конкретних захворювань	Передбачає підтримку загального здоров'я та соціального благополуччя фізично та ментально здорових людей
Тривалість перебування на курортах не менше ніж 21 день (у більшості санаторіїв – 24 дні)	Тривалість перебування на курортах може варіюватися від 2 – 3 днів (тури вихідного дня) і більше
Вікова група рекреантів: люди старшої вікової групи, які можуть отримувати послуги в будь-який зручний час	Вікова група рекреантів: люди середньої вікової групи, які зазвичай обмежені в часі

Джерело: склала автор [на основі 1, 2]

Як відомо, лікувально-оздоровчий туризм є різновидом санаторно-курортного лікування та одним із найперспективніших видів туризму, оскільки розвивається завдяки значним запасам природних лікувальних ресурсів. Різноманітність природних ресурсів представлено джерелами лікувальних мінеральних вод різного складу, лікувальними грязями (пелоїди), озокеритом і м'якими кліматичними умовами. Завдяки цьому Україна є сприятливим місцем для лікування, оздоровлення, рекреації та відпочинку.

Санаторно-курортна діяльність ґрунтується на використанні природних лікувальних ресурсів та лікувально-оздоровчих методах, що підвищує ефективність системи охорони здоров'я держави. Санаторно-курортне господарство таким чином передбачає поєднання взаємопов'язаних компонентів, які спрямовані на надання лікувально-оздоровчих і рекреаційних послуг, що мають на меті цілеспрямоване поліпшення функціональних можливостей організму людини [3]. Метою функціонування санаторно-курортного господарства є задоволення потреб різних груп населення в лікуванні, оздоровленні й рекреації.

Необхідність розвитку санаторно-курортного господарства полягає не лише в медичній і соціальній необхідності. У сучасних умовах, особливо в період пандемії *COVID-19*, можливість доступного високоефективного лікування й оздоровлення на українських курортах є зручною альтернативою виїзному лікувально-оздоровчому туризму. Санаторно-курортні заклади розташовані по всій країні, і для багатьох міст, районів і навіть регіонів вони можуть стати основою для розвитку економіки, удосконалення транспортної доступності та інфраструктури [3].

Можемо дійти висновку, що лікувально-оздоровчий туризм є перспективним напрямом розвитку санаторно-курортного господарства, а також має усі підстави й необхідні ресурси для подальшого розвитку у цьому напрямку. Санаторно-курортне господарство сприяє створенню умов для економічного зростання як окремих регіонів, так і країни загалом, підвищенню та поліпшенню якості життя населення, збільшенню частки зайнятості місцевого населення та його доходів.

Ключові слова: лікувально-оздоровчий туризм, санаторно-курортне господарство, санаторно-курортні заклади, рекреація.

Список використаних джерел

1. Волох Н. Г., Черепок О. О. Використання природних лікувальних факторів курортів в фізичній реабілітації. Навчальний посібник. ЗДМУ, 2016.133с.
2. Мальська М. П., Антонюк Н. В., Ганич Н. М. Міжнародний туризм і сфера послуг: підр. К.: Знання, 2008. 661 с.
3. Мороз С. Р., Феленчак Ю. Б. Сучасні тенденції розвитку санаторно-курортного господарства у туристичному комплексі України. Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Економіка і управління. 2019. С. 99–104.